

“ DOMNUL MEU SI DUMNEZEUL MEU ”

Toma intră în Evanghelie aproape pe neobservate.

Primele cuvinte rostite de el sunt dictate de o situație neclară. Isus este rugat de către Marta și Maria să vină la fratele lor Lazăr, care se îmbolnăvise. A se întoarce din nou în Iudeea, după ce dușmanii lui Isus îl amenințaseră de atâtea ori, era un risc mult prea mare. Ucenicii i-au atras atenția lui Isus, dar El a rămas neclintit. Atunci Toma a zis: „**Haidem să mergem și noi să murim cu El!**”. **Ioan 11: 16**

A doua intervenție a lui Toma este de asemenea umbrită de tristețe. Când ucenicii se aflau la “cina” și Isus îi pregătea pentru evenimentele însemnate ce aveau să urmeze, la un moment dat cuvintele rostite de El au un ecou de rămas bun și despărțire:

Știți unde Mă duc, și știți și calea într-acolo.”

Cuprinși de nedumerire, toți rămân ca muți. Singur Toma îndrăznește să ia cuvântul:

„Doamne”, I-a zis Toma, „nu știm unde Te duci; cum putem să știm calea într-acolo?” **Ioan 14:5**

Răspunsul lui Isus este din nou mare, dar - care-l introduce pe Toma, și pe noi toți, în taina misterului Sfintei Treimi: "Isus i-a răspuns: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin mine. Dacă măți fi cunoscut pe mine și pe Tatăl meu l-ați cunoscut; de acum îl cunoașteți și pe El".

Numele lui Toma este pomenit de 12 ori in Scriptura:

- de trei ori ca ucenic (Matei 10:3 ; Marcu 3:18 si Luca 6:15;)
- de 2 ori in actiune (Ioan 11: 16 si Ioan 14 : 5)
- **odata nu era prezent** (Ioan 20: 24)
- in convorbirea cu Domnul Isus (Ioan 20:26-29)
- intalnire la Marea Tiberiadei (Ioan 21: 12)
- In “odaia de sus” la revarsarea Duhului Sfânt (Fapte 1:13)

Dupa ce citim aceste lucruri, nu trebuie sa ne grabim sa-l acuzam pe Toma si sa-l poreclim : **“Toma necredinciosul”**.

De ce e el mai necredincios ca ceilalti?

Sa comparam atitudinea celorlalti ucenici fata de vestea adusa de ingeri in ziua invierii :

“Pentru ce căutați între cei morți pe Cel ce este viu?” (Luca 24: 5)

- .. nu știau ce să creadă, iată că li s-au arătat doi bărbați (Luca 24: 4)
- **“Cuvintele acestea li se păreau apostolilor basme, și nu le credeau.”**
(Luca 24 : 11)
- Noi trăgeam nădejde că El este Acela, care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri. Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire:

ele s-au dus dis-de-dimineată la mormânt, nu l-au găsit trupul, și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri, care ziceau că El este viu. Unii din cei ce erau cu noi, s-au dus la mormânt, și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut.”(Luca 24: 21-24)

- Plini de frică și de spaimă, ei credeau că văd un duh. (Luca 24: 37)
- Fiindcă ei, de bucurie, încă nu credeau, și se mirau, El le-a zis: „Aveți aici ceva de mâncare?” (Luca 24 : 41)
- Iar cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus.Si vazându-L, l s-au închinat, ei care se indoiseră. (Matei 28:16-17)
- La urma, pe când cei unsprezece sedeau la masa, li s-a aratat si l-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, căci n-au crezut pe cei ce-l vazuseră înviat. (Marcu 16:14)

Intelept este să fim sinceri cu noi înșine și să ne amintim de câte ori nu ne-am îndoit și noi.

Toma s-a îndoit pentru un moment, dar a căutat adevărul până a găsit răspunsul.

Toma este mereu victima unei proaste reputații. Reputația lui nu este atât de dezastruoasă ca a lui Iuda, cel care l-a trădat pe Isus și s-ar putea nici să nu o egaleze pe cea a lui Petru, cel care s-a lepădat de Domnul în noaptea de dinaintea răstignirii.

Toma își datorează această reputație de necredincios unui incident care a urmat învierii lui Isus. Acesta din urmă se arătase ucenicilor ascunși, însă Toma nu se afla cu ei. Când aceștia i-au dat vestea învierii Mântuitorului, el a reactionat afirmând: **.Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede.** (Ioan 20:25).

Când Isus i s-a arătat mai târziu și lui Toma, i-a zis: **.Adu-ti degetul încoace și uită-te la mâinile Mele; și adu-ti mâna și pune-o în coasta Mea; și nu fi necredincios, ci credincios.** (Ioan 20:27).

Multi oameni îl condamnă pe Toma fiindcă s-a îndoit și făcând acest lucru uită că nici unul dintre ceilalți ucenici nu au crezut până nu au văzut la rândul lor dovada de netăgăduit a învierii. Toti ceilalti în afară de Toma vazuseră deja mâinile și coasta lui Isus. (Ioan 20: 25)

Un alt lucru semnificativ este și faptul că Isus nu îi spune lui Toma . Nu trebuie să te îndoiești niciodată., ci, în loc să rostească această propoziție, îi arată și acestui ucenic dovezile palpabile ale fostelor răni, după care îi spune, **.nu fi necredincios..** Iar în cele din urmă, când Toma vede cu ochii săi ceea ce ceilalți vazuseră deja, face una dintre cele mai spectaculoase mărturisiri de credință din istorie, numindu-l pe Isus, **.Domnul meu și Dumnezeuul meu!..**

Toma a avut îndoieli, dar nu s-a lasat invins de ele, ci a cautat in continuare.

Multi dintre noi avem îndoieli, dar trecem peste ele fara ca sa le examinam cu atentie si sa le aflam cauzele, iar aceasta ne poate slabi credinta. Dintr-un motiv oarecare, ne lăsăm dusi de impresia că îndoiala nu poate fi în nici un caz asociată credinței. .Adevărații creștini nu se îndoiesc. spunem noi cu convingere. Dar acest lucru este o prejudecată.

Îndoiala nu reprezintă opusul credinței; ea este, plastic spus, strămosul credinței. Îndoiala nu anulează credinta, ci îi face loc. De fapt, la fel ca în cazul lui Toma, îndoiala poate fi impulsul vital care să ne conducă spre adevăr.

“Căci este mai mult crez în îndoială, decât într-o credință doar pe jumătate. Credinta crește prin căutarea adevărului, iar cel ce caută trebuie să-si formuleze o multime de întrebări care necesită . multa cautare si uneori si îndoiala “.. Prejudecata de tip “Toma necredinciosul”, conform căreia adevărații creștini nu au îndoieli., nu are nici o bază scripturală.

Se pare ca firea umana are o oarecare inclinatie catre îndoiala.

In Biblie avem mai multe cazuri ale unor oameni sinceri fata de Dumnezeu dar care la un moment dat au avut unele semne de intrebare.

Ghedeon este unul dintre ei Dumnezeu i-a dat raspunsul solicitat Judecatori cap 6 . Dumnezeu nu este impotriva dorintei noastre de a cauta adevarul prin mai multe mijloace . “ ...**puneți-Mă astfel la încercare, zice Domnul oștirilor, și veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.** (Maleahi 3 :10) . Singura problema este sa fim sinceri in cautarea noastre .

.... **Sau cereți și nu căpătați, pentru că cereți rău, cu gând să risipiți în plăcerile voastre.** Iacov 4:3

Care a fost răspunsul lui Isus la exclamatia lui Toma, .Domnul meu si Dumnezeul meu?

În mod asemănător, Mântuitorul dorește ca si noi să ajungem în acel punct al mărturisirii Lui ca Domn si Dumnezeu.

Care îți sunt îndoielile? Roagă-te ca El să te călăuzească, prin îndoielile tale, către o nouă mărturisire a credinței.

Lectia care trebuie retinută din experienta lui Toma este aceea că îndoiala este un lucru natural si că trebuie să fim sinceri privitor la propriile noastre îndoieli; pentru că îndoiala sincera este cea care face loc credinței ce se instaurează în urma adevărului pe care Isus ni-l descoperă în mod personal.